Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

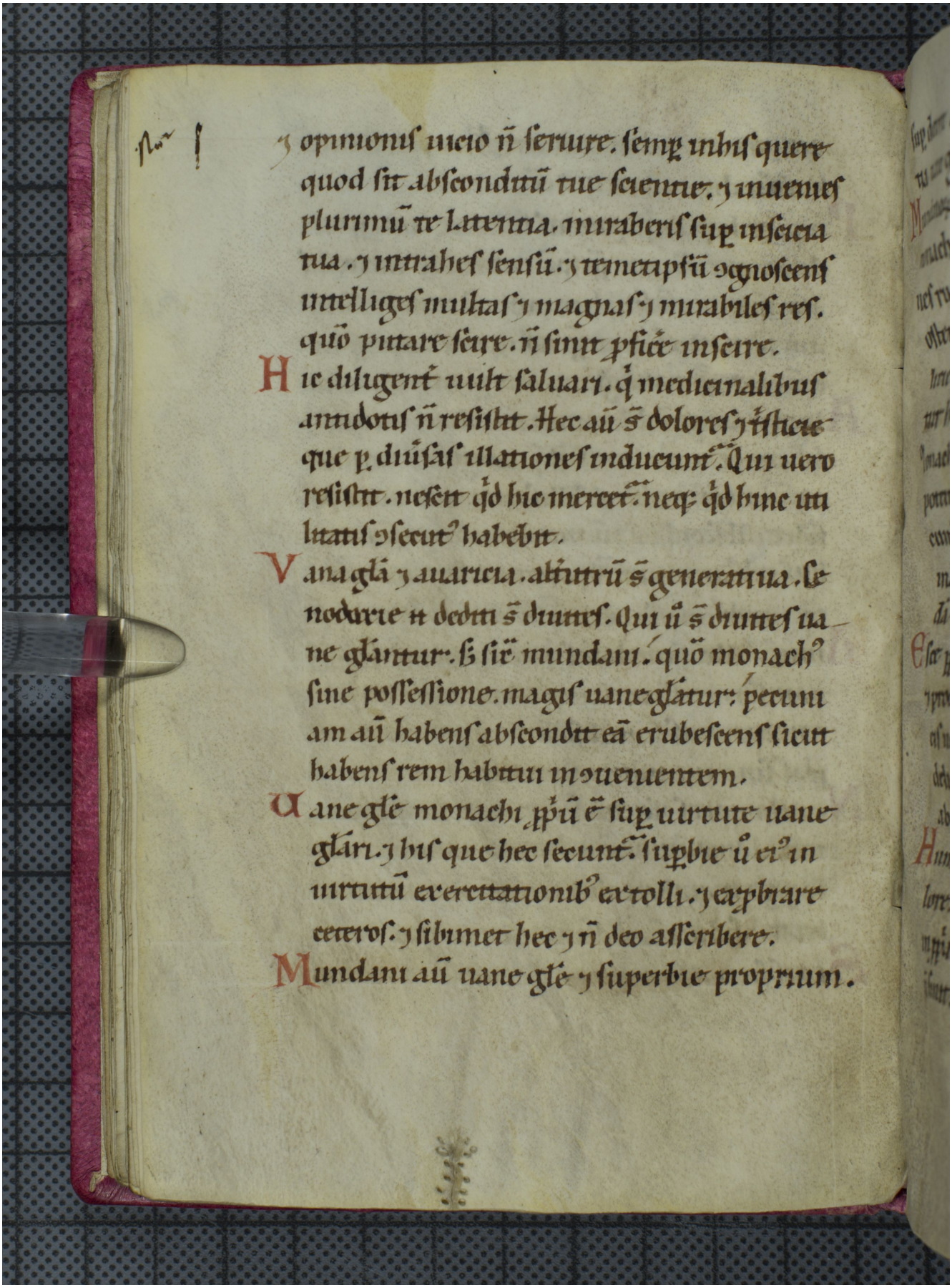

⁊ opinionis uicio ñ seruire. semp̃ in his quere
quod sit absconditũ tue scientie. ⁊ inuenies
plurimũ te latentia. miraberis sup̃ insecia
tua. ⁊ intrabes sensũ. ⁊ teneat ipsũ ꝯgnoscens
intelliges multas ⁊ magnas ⁊ mirabiles res.
quõ putare scire. ñ sint ꝓficie inscire.
Hic diligent̃ uult saluari. q̃ medicinalibus
antidotis ñ resistit. Hec aũ s̃ dolores ⁊ ꝯtricie
que p̃ diuisas illationes inducunt̃. Qui uero
resistit. nescit q̃d hic meret̃. neq̃ q̃d hinc uti
litatis ꝯsecut̃ habebit.
Vana glã ⁊ auaricia. altiuriũ s̃ generatiua. se
nodurie ꝛ dedit s̃ diuites. Qui ũ s̃ diuites ua
ne glãtur. ß sic̃ mundani. quõ monach̃
sine possessione. magis uane glãtur: pecuni
am aũ habens abscondit eã erubescens sicut
habens rem habitu inꝯuenientem.
Uane glie monachi ꝓp̃ũ ē sup̃ uirtute uane
glãri. ⁊ his que hec sequunt̃. sup̃bie ũ ei̇ in
uirtutũ exercitationib̃ extolli. ⁊ exaltare
ceteros. ⁊ sibimet hec ⁊ ñ deo asscribere.
Mundani aũ uane glie ⁊ superbie proprium.